

organismes amb objectes socials molt dispers, sense que l'optimització de recursos i la racionalització de les funcions i de la gestió foren l'objectiu prioritari. Per tant, té sentit la pregunta que vosté fa.

Tot això va generar més confusió encara, i va fer encara més complexa l'ordenació del sector. Arribats a este punt, un dels eixos d'actuació que té marcats este govern és continuar treballant amb l'objectiu d'aconseguir una millora de la gestió del sector públic instrumental.

Això de la llei, això de l'avantprojecte de llei, com ja vaig explicar en comissió, seria la teulada, però hem de construir l'edifici, les estructures de l'edifici. És el que donaria coherència normativa a eixe procés del qual estem parlant vosté i jo.

Per a arribar ahí, per a construir la casa, no només els fonaments, sinó també l'estructura, hem establert moltes mesures. Vaig a destacar algunes d'elles. Una participació, per exemple, imprescindible, més proactiva i efectiva dels representants de l'administració de La Generalitat en els consells d'administració o direcció de les entitats, com també dels sotssecretaris de les conselleries d'adscripció.

És a dir, una de les coses que passava en el passat és que l'entitat anava per lliure, i hi ha com una desresponsabilització de la conselleria que se'n feia càrrec.

Un seguiment continuat de la situació economicofinancera i patrimonial de les entitats, a partir de la informació que els ens del sector públic instrumental remeten mensualment al ministeri d'hisenda, com també del contingut dels informes d'auditoria dels comptes anuals que fa tant la intervenció general i la Sindicatura de Comptes.

Seguiment de l'estat dels processos de reestructuració, fusió, escissió o extinció d'entitats, que cada una té el seu ritme, ja m'agradaria que algunes anaren més de pressa. Però s'estan gestionant cues d'administració, cues de gestió del passat.

Seguiment dels canvis d'estructura organitzativa de les entitats i ànalisi dels seus efectes, en particular sobre la relació de llocs de treball. Com he dit tantes vegades, quan vam arribar nosaltres només n'hi havia una. En vint anys. Una relació de llocs de treball. Evidentment, ara en tenim pràcticament ja completes, en falten molt poques, i eixes ja estan en tràmit de reflexió en la mateixa conselleria d'hisenda.

Adopció dels preceptius acords del Consell, relatius a l'ordenació economicofinancera i patrimonial de les entitats del sector públic instrumental, per mitjà de la utilització per La Generalitat de diversos mecanismes de cessió del deute.

Entengam per això l'assumpció de la titularitat del deute financer, la capitalització per mitjà de l'aportació a fons propis del deute, la compensació de deutes, els pagaments en espècie o el refinançament del pagament del deute.

Mesures totes elles que no comporten desemborsaments dineraris i que no tenen cap incidència sobre el volum del deute o déficit consolidat de La Generalitat.

A més, estem regulant a través d'eixe avantprojecte del qual parla vosté de llei del sector públic, la figura de l'auditori intern entre les funcions del qual estarà efectuar un

seguiment del grau de compliment dels acords adoptats en l'òrgan col·legiat de govern i d'administració.

És a dir, cal assenyalar que les pèrdues... Per la reflexió que ha fet vosté, eh, m'interessa també subratllar-ho. Cal assenyalar que les pèrdues del sector públic no són *per se* un signe de mal funcionament o de mala gestió.

Com la seua denominació mateix del sector públic instrumental, assenyalà la finalitat de les entitats del sector públic en ser un instrument de desenvolupament de polítiques públiques...

La senyora vicepresidenta primera:

Conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...que normalment no se poden fer a través de la (inintel·ligible) ... L'únic que vull dir és que tot i que és veritat això, no se preocupe, perquè (inintel·ligible) ... (*La vicepresidenta disconnecta el micròfon del conseller*)

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Ha sigut un accident. Gràcies a vosté.

La següent pregunta és la 1.501, que formula la diputada... Té vosté raó, senyor Almería. Li done la paraula de seguida perquè consumixca el seu temps. Quan vullga.

El senyor Almería Serrano:

Gràcies, presidenta.

Conseller, molt breument, evidentment. Tot el que diu és prou satisfactori, però no incidix en una cosa que és molt important, i és: quan va a aconseguir la millora de la gestió, que implica els gestors, el seu control, la seua formació i la seua selecció? D'això no se'n parla mai.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Almería.

I ara sí, la senyora Llum Quiñonero, per a preguntar també al conseller d'Hisenda i Model Econòmic, la pregunta 1.501.

La senyora Quiñonero Hernández:

Bona vesprada, conseller.

Bona vesprada a tots.

Tomo de nuevo la palabra en este pleno para pedir explicaciones al Consell por el apoyo económico de los 22 millones que La Generalitat gasta en un evento, la regata transoceánica, en continuo declive i que inició la última salida en crisis, i que ha acabado cambiando de propietarios.

A ustedes, que ni antes ni ahora tenían clara la posibilidad de cumplir sus condiciones en relación con las exenciones fiscales que ahora niega el gobierno de Sánchez. ¿Qué tiene que decir La Generalitat? ¿Por qué se renovó un compromiso a ciegas con las dos próximas ediciones? De verdad, no lo entiendo.

¿Sabe cómo ha terminado la regata, esa a la que no se le ha dado seguimiento? Con la dimisión de su dirección y con la renuncia de la propia marca, la Volvo, a seguir como patrocinador. ¿Por qué renovaron el compromiso? 22 millones en pleno proceso de infrafinanciación, gastados en una regata que empieza mal y termina peor.

Creo, señorías, que estamos haciendo el panoli. Ni Volvo, ni Ocean, ni Race, en fin, mal. Los informes de impacto están hechos a cuenta de la propia regata. Hay datos que dicen que todo va bien y que todo funciona estupendamente. Pero, ¿dónde están los informes de impacto de La Generalitat? ¿Dónde están? ¿Se trata de un acto de fe náutica?

Le recuerdo que el exalcalde Echávarri nos abochornó a casi todos diciendo aquello de que el impacto iba a ser inmenso, infinito. Los informes del impacto están hechos a cuenta de la propia regata. ¿Dónde están los informes de La Generalitat? Me preocupa, señorías, que echemos los millones por la borda.

Una periodista, un periodista náutico, hace unos días, hacía balance de la regata y preguntaba qué hacían los políticos valencianos pagando un desorbitante canon por una regata del montón, que además coloca a Lisboa como puerto de salida después de Alicante.

Hay muchos asuntos que tratar, que no puedo plantear ahora. Siento que la decisión es una tomadura de pelo, sinceramente, a estas Corts y a la ciudadanía. Desde el punto de vista, desde el puerto de Alicante, ni desde el gobierno municipal, ni desde La Generalitat se ha hecho un seguimiento de la regata que involucre a la ciudadanía, al deporte náutico.

Ni se han organizado cursos en los colegios para que se acerque a los colegios al deporte náutico, ni se ha hecho un seguimiento geográfico, para que los niños sepan dónde están esos puertos que recorre esa regata. Una experiencia que por cierto sí hicieron en Barcelona con mucho éxito.

Me parece que es momento de reflexionar qué es lo que está pasando y por qué motivo se está apoyando una regata que empezó mal y que está terminando en una situación de crisis, con siete equipos solamente, la más baja participación de la historia de la propia regata.

Seguimos en el mapa en que nos colocó el Partido Popular, y remando en una regata con barcos en plena crisis, con la más baja participación. Analicemos el sentido de la inversión, dejemos de llamar zona Volvo a la zona noble del puerto de Alicante, que fue el último puerto de la República (*aplauiments*) vencida por un golpe militar.

Nos hemos quedado con el nombre, con la marca, con un museo que lleva el nombre de una marca, y no sabemos qué impacto real tiene. El otro día declaraba en un debate creo que era el director de la cámara de comercio, que decía que la OAMI tiene seis veces el impacto que tiene la propia regata.

Pero está por ver las cifras de esa regata a qué obedece. Gastemos los 22 millones en adecuar las infraestructuras deportivas, en subvencionar la formación en vela, en mejorar los accesos a la ciudad y su patrimonio. Alicante es hoy una ciudad abandonada, con un minigobierno intervenido económicamente, tras décadas de gobierno del Partido Popular.

Señorías, sentido común. Doy la pregunta por formulada. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señora Quiñonero.

Crec que no va bé, conseller. Ara li ho... Jo li ho pose des d'ací. Quan vullga.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyoria, lamentablemente molt discrepar de la seu anàlisi. Però a més, d'una manera profunda. Nosaltres, quan el nou govern va fer-se de la seu responsabilitat, vam analitzar molt bé tots i cada un dels esdeveniments heretats del Partit Popular. I vam excepcionar dos: les motos, el mundial de motos en Xest, i este esdeveniment.

Per què? Perquè vàrem analitzar les potencialitats de retorn econòmic, social i cultural que tenia, i naturalment també perquè la ciutat alacantina estava ben orgullosa de tindre un esdeveniment d'estes característiques.

I saben vostés el que vàrem fer? Posar ordre en les xifres. Ací se va dir per part del Partit Popular que no costaria ni un duro. I va arribar a costar 38 milions d'euros. Nosaltres, el primer que vam fer és regressar al sector públic, a la Societat Projectes Temàtics la gestió, que només la seu externalització va costar, per a la mateixa gent que estava en Projectes Temàtics en l'època del Partit Popular fent-se un empresa privada, 400.000 euros només per esta externalització a canvi de no res.

Esta manera de treballar, que era la manera que tenia el Partit Popular en tot el sector públic instrumental, és el que hem tallat radicalment. Hem reduït costos i hem intensificat tot el que són no només el retorn econòmic, que al sector turístic evidentment és molt gran, sinó també el retorn cultural i el retorn social. De fet, el retorn, en el cas educatiu, hem de dir que han passat molts xiquets per la base de Volvo

justament per a entendre de la geografia *naviera*, *naviliera* i marítima del que significava, però també per a aplicar tota la lògica de la *naviliera* a vela que és una de les coses més característiques de la costa valenciana.

La vela llatina, la vela en general ens caracteritza, i tindrem al xiquet, que tenim 450 quilòmetres de costa, és que (*rient*), és que és un regal de la naturalesa –vullc dir–, i ignorar com ignoràvem el mar moltes vegades i només a les classes, a les classes benestants que són les que es podien permetre el luxe de tindre embarcacions, a tot això li hem donat la volta, ara són els fills de les classes populars, de les classes mitjanies les que tenen a través d'estes formacions educatives esta possibilitat de conéixer i gaudir de la mar.

Tot això és el que hem transformat, l'esdeveniment, que ha deixat de ser d'elits i s'ha convertit en un esdeveniment de caràcter popular, molt popular, no només residenciar-ho en l'entorn d'Alacant, de la ciutat d'Alacant, sinó per tot el país hem estat involucrant moltíssimes empreses, moltíssimes activitats culturals i educatives per tal d'aconseguir que això fóra realment un esdeveniment que costara menys, on anaren més de huitanta mil persones que han anat ja directament allí en els dies de la setmana, en l'espai aquell que varem acotar en el port, un port que –com diu vosté molt bé– recorda l'eixida dels últims vaixells i la repressió a l'arribada de les tropes del general Franco; però també és el lloc, el port del futur, el port de fer activitats i que les noves generacions puguen retrobar-se també en una societat que entenga que val la pena lluitar per fer-nos pròxim, per estar davant d'una mar que ens diu moltes coses, a banda de deixar a molta gent en les fosses comunes i que una certa Europa entén que és el que toca.

Nosaltres volem un altre mediterrani, i eixe altre mediterrani volem que a través d'este esdeveniment pugam formar els xiquets i les xiquetes en esta nova perspectiva de la mar.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Anem a passar a la pregunta número 1.425 (veus), per favor, guarden una miqueta de silenci, formulada per la diputada Mercedes Ventura al conseller d'educació.

Senyora Ventura, ara quan la deixen, pot vosté començar.

La senyora Ventura Campos:

Gracias, presidenta.

Bueno, señor *conseller*, hoy voy a hablarle de la situación lamentable –como usted sabe– en la que se ha encontrado durante muchos años el CEIP Francisca Ruiz, del municipio de Font d'en Carròs.

Desde Ciudadanos nos hemos hecho eco de las quejas planteadas por el AMPA de ese colegio, y quejas planteadas y

llevadas al Síndic de Greuges que ha denunciado la pésima situación de las instalaciones del edificio, así como la inacción por parte de su *conselleria*, pero no solo de su *conselleria* sino en la legislatura pasada y durante muchos años de otras legislaturas.

Y es que también para hacer memoria histórica, en el año 2012, los padres y las madres de este colegio se quejaban por la falta de reformas, unas quejas que entonces la *conselleria* de educación pues no veía suficientemente justificadas, de forma que desde La Generalitat no se invirtió ni un solo euro ni en la legislatura pasada ni tampoco en ésta, que han tenido que ir los padres al Síndic de Greuges porque usted tras las reivindicaciones pues parece que les hizo caso con un informe que ahora le explicaré, una situación –como usted sabe– insostenible que terminó en protesta y manifestaciones de las familias en este curso académico, en septiembre y octubre del 2017, pero no es para menos cuando los niños están ubicados en aulas donde hay riesgo de desprendimiento. Yo no soy madre, pero si fuera madre tampoco querría que los niños estuvieran en esas aulas.

Señor Marzà, y usted conociendo esta situación, ¿qué hizo? Ya le digo yo: un informe técnico diciendo todo lo contrario, donde no había ningún tipo de riesgo. El informe lo tengo, usted no lo hizo, lo hizo el técnico pero es de su *conselleria*, entiendo yo.

En este caso, señor Marzà, es muy preocupante la actuación por parte de su *conselleria* para dar respuesta a las familias de este colegio, y es bastante decepcionante para aquellos que se creen que vienen a rescatar a las personas. (Algú tus) En este caso, no, tampoco se lo digo yo, se lo dice –si quiere, después se lo facilito– el informe del Síndic de Greuges que afea esta situación.

Y en el expediente que le acabo de hacer mención se hace eco de las solicitudes de revisiones que pide y que solicita el ayuntamiento gobernado por el PSOE y el AMPA de este colegio, le pide que busque soluciones a una estructura cada vez más insegura y más peligrosa.

Tras estas solicitudes, durante su legislatura –como le había dicho yo–, finalmente, en septiembre del 2017, se desplaza a la Font el jefe de unidad técnica de la dirección territorial de su *conselleria* –entiendo que es de su *conselleria*– y el análisis que hace es que la situación es difícil y es totalmente inverosímil, es decir, se recomienda únicamente apuntalar una viga y seguidamente dice, y no lo digo yo, se lo voy a leer textualmente lo que dice el informe: «*Inspeccionada visualmente –repito, visualmente– el resto de la estructura, no se observan deficiencias indicativas de un mal funcionamiento de las mismas que impliquen la necesidad de ponerla fuera del servicio.*» Bien, esto fue en septiembre del 2017, exactamente el día 28.

Pero es que justo un mes después, el 30 de octubre del 2017, el ayuntamiento –del PSOE– y las familias deciden trasladar al alumnado a las instalaciones municipales porque no se fían del riesgo que hay. Porque a pesar de este informe, las aulas, las familias las consideran muy inseguras, y usted lo único que hace es enviar a sus técnicos y no facilita ningún tipo de instalación o no facilita que se mejoren. Sí que es cierto, señor Marzà, que es una situación poco responsable.